Pregaria.cat

Entrada

Lloança

La pregària de lloança no cerca res, s'oblida de quasi tot, està centrada en Déu. Ni demana, ni medita. Sent que Déu resulta tan notable, tan Tot, que senzillament el lloa. Desapareix el propi interès, i el mateix ego, sempre present en nosaltres, va minvant i pot arribar a diluir-se en el fet d'estar alabant.
Hi ha una lloança espontània, que et surt en front d'un desvetllament interior pel que veus o potser pel que ja has vist, sents el que ja has sentit, escoltes el que ja has escoltat.... però en novetat. Et pot passar, per exemple, mirant un infant. captant un moment d'amor, escoltant una música que et ressona mil cops a dintre, o sense cap causa aparent.
També hi ha una lloança que neix de la Paraula de Déu. Et quedes com parat per fora i vibrant per dintre, sense cap altre expressió que un OH!!!. I després... què gran, que magnífic, que formidable que ets, Déu meu!.
Els Salms són una mina de lloança. Quan una comunitat els recita o canta sense pressa, com un ploviscó d'aquells tendres que va entrant i amarant, experimentes que aquelles veus i les persones que les reciten, són com l'encens que va amunt amb suavitat i fragància. Aleshores sents que el Regne de Déu hi és, que Jesús és l'alfa i l'omega de l'univers, i que un dia tot serà recapitulat en Ell.

Breus consells per la pregària de lloança:

1.- Si et surt espontània... deixa't portar per dintre.
2.- En altres situacions, abans de res.... pau i serenor.
3.- Recita molt lentament un salm o una pregària semblant.
4.- Digués amb el cor el que recites amb la veu. Li dius a Ell.
5.- Calla una mica i gaudeix de la plena buidor.
6.- Després fes "la teva lloança". L'inventes per a Ell. Si vols, canta. Una melodia creativa, mai més sonarà, sinó en Ell per sempre.
7.- Quan acabis pensa: això és vida!. Visca la Vida!.